

Не полохай зайця в заповіднику

Нещодавно в мальовничому місці краю - урочищі "Дубки - відбулося засідання науково-технічної ради Рівненського природного заповідника. На засідання прибули вчені-куратори з Рівненського державного університету водного господарства та природокористування, представники Держкомлісу України, обласного управління екології та природних ресурсів, спеціалісти ДЛГО "Рівнеліс", наукові працівники заповідника, лісничі підвідомчих лісництв.

Рівненський природний заповідник - один з найбільших за площею в Україні. Він розташований на території Дубровицького, Володимирецького, Рокитнівського та Сарненського районів. Загальна площа - 42289 га. Створений був за Указом Президента України від 3 квітня 1999 року з метою зберегти типові й унікальні природні комплекси Полісся, що мають наукове, природоохоронне й естетичне значення. Заповідник об'єднав чотири колишніх заказники загальнодержавного значення, які стали його відділеннями. Ці заказники є неповторними за своїми природними умовами, рослинним і тваринним світом, ландшафтами, болотними та лісовими масивами, чудовими озерами та річками.

Заступник директора заповідника з наукової роботи, кандидат сільськогосподарських наук Ніна Волошинова повідала, що основним завданням заповідника є збереження генофонду, охорона та збереження природних ресурсів, проведення наукових досліджень і спостережень, поширення екологічних знань. У заповіднику виявлено майже 700 видів судинних рослин, 320 наземних хребетних тварин. З них 25 видів занесено до Червоної Книги України. Два види рослин (козельці українські та смілка литовська) охороняються Європейським Червоним списком.

У 2002 році було проведено експедицію на озеро Біле Планувалося до роботи залучити науковців Київського інституту ботаніки, Сарненської науково-дослідної станції, Рівненського державного технічного університету. Але коштів виділили втричі менше, ніж планувалось. Тому договори були перероблені. До роботи залучили завідувачку міжвідомчою комплексною лабораторією НАН України, доктора біологічних наук Тетяну Андрієнко. У науковій експедиції взяли участь кандидат біологічних наук Олена Прядко, науковий куратор Рівненського природного заповідника, доцент кафедри екології РДТУ Юрій Грищенко та співробітники заповідника. Члени експедиції збрали зразки гербарію, колекцію комах, метеликів, зробили заміри озера. Саме тут вони виявили рідкісні реліктові рослини, що занесені до Червоної Книги.

На засіданні ради однозначно стверджувалося, що становлення заповідника відбулося. За словами його директора Василя Бачука, останнім часом вдалося зміцнити матеріально-технічну базу. Для цього використали власні кошти в сумі 1 10,6 тис. грн. Отож придбали та встановили 3 стаціонарні й одну автомобільну радіостанції, спецодяг, комп'ютерне обладнання, інструменти й обладнання для лісництв. Минулого літа була особливо

небезпечна пожежна обстановка. Тому поповнили техніку для пожежогасіння: автомашини, плуги, трактор. Вирішили також проблему викупу приміщення, власності земель, що належать заповіднику. Виготовили всю документацію, яка вже подана на затвердження в Кабмін.

З приходом нового директора - ділової, вольової та енергійної людини - у більшій частині приміщення зробили капремонт, відвели дві кімнати для створення музею природи.

Цікавим був виступ Юрія Грищенка, доцента кафедри екології Рівненського державного університету водного господарства та природокористування. Він визначив перспективи розвитку заповідника, розширення його наукової, видавничої, просвітницької роботи, до якої слід залучати як студентів під час проходження практики, так і громадськість.

Володимир Гулик, лісничий Білозерського відділення заповідника, з боєм розповідав про проблеми охорони, збереження флори та фауни всього природничого комплексу. Справа в тім, що сама база належить Рівненській АЕС. Крім того, у літній період багато відпочиваючих приїжджають на озеро для відпочинку. Усім відомо, якої культури наш "дикий" турист, який, м'яко кажучи, веде себе нецивілізовано: кидає сміття, запалює вогнища, кричить, шумить, галасує так, ніби живе на землі останній день, а "після нього - хоч потоп". Були випадки нападу на працівників лісової охорони.

Минулого року виникло 47 пожеж. На щастя, завдяки оперативним діям охоронців їх швидко ліквідували. Виходячи з цього, просто необхідний екологічний всеобуч населення з тим, щоб для майбутніх поколінь зберегти ці унікальні куточки поліської природи з реліктами флори та фауни.

Раїса Тишкевич.